

Konstipasyon

– Sami Biber · 11 Eylül 2020

İğrenç bir hikayedir (daha doğrusu anı) ama çok güleceğinize eminim.

1970 li yılların başı.

.....

İnsanın sesi ne kadar berbat olursa olsun banyoda ve tuvalette çok güzel çıkarmış derlerdi de inanmazdım. Gerçekten de sesim çok güzel, acıklı ve içten çıkıyordu tuvalette.

Kardeşlerim neredeyse kapıyı kırıp içeri girecekler ve beni zorla çıkartacaklardı ama ben hâlâ şarkı söylemekteydim.

“ Yalan değil pek kolay olmayacak unutmak...Öyle zor öyle zor ki seni içimden atmak...” Neredeyse bir saattir bu şarkıyı söylemekteydim inleye inleye.

Aaaaahhh aaaahhh bilen bilir konstipasyonun ne kadar illet bir şey olduğunu. Yalan değildi ve hiç de kolay olmuyordu içimden atmak.

-Yav abi çık artık. Altımıza edeceğiz.

-Abi Allah rızası için çık artık. Mesane patlayacak senin yüzünden.

-Yav satın mı aldın tuvaleti? Çıksana.

Ah bir çıkartabilsem çıkacağım da “Olmuyoorrr...Olmuyooorrr ..Çilemmm dolmuyor”

-Yav oğlum defolun gidin başımdan. Benim derdim bana yeter zaten. Gidin cami tuvaletine.

-Ya abi en yakın cami bir saatlik mesafede. Haydi bir mola ver de çık ha? Sonra yine girersin. Akşama kadar senin olsun tuvalet.

-Abi bak çıkarsan yeni aldığım ayakkabılarımı giymene izin vereceğim.

-Abiii ben de bu günkü harçlığımı sana vereceğim.

-Abiiii bak çıkarsan Necla'ya yazdığın mektupları ona vermek için senden para almayacağım bir daha.

Eşek sıpaları resmen rüşvet teklif ediyorlar. Teklifler hayli cazip ama “Olmaz olmaz bu iş olmaz”

Modoundayım. Mümkünatı yok.

Bu sefer üvey annem de devreye giriyor ve en zayıf noktamdı vurmaya çalışıyor beni

-Samiiii...Haydi çık bakayım evladım. Bak sana bir kilo baklava aldım. Çıkarsan hepsi senin.

Ah ulan ah. Başka zaman olsa o baklava için hayatımı bile veririm ama şu an ve bu saat itibarıyla

“Dertliyim ruhuma hicranımı sardım da yine” Baklava bile beni buradan çıkartamayacak.

Son Çare'ye bile başvurdular valla. Necla'yı çağırılmış zalimler. Az sonra ‘ ‘ Onun sesi..Ta kendisi..Geri gelmiş demek...Hayırdır inşallah”

-Samiii Papucu yarım. Çık dışarıya oynayalım.
-Neclaaa Pabucu tamam. İşim bitmeden oynayammm.

Veeee...Nihayet babam da devreye giriyor.

-Çık lan dışarı. Bak öldürürüm seni.

-“Kirpiklerin ok ok eyle vur sineme öldür beni. Bıktım konstipasyon derdinden Vur sineme öldür beni.Öldür beniii. Öldür beniii.Öldür beniii oyyyy.”

-Yav abi Allah rızası için...

-Allah versin kardeşim. Başka kapıya.

Tuvalet kapısının güm güm çalmasına komşular bile hücum ettiler bizim eve.

-Hayırdır Kamil Bey, Vildan Hanım. Ne bu gürültü? Bir problem mi var?

-Ya sormayın komşular. Sami'yi tuvaletten çıkartamıyoruz da.

-Niçin?

-Efendim üzerinize afiyet konstipasyon olmuş.

-Kompozisyon mu olmuş?

-Yok efendim yani peklik çekiyor.

-Keklik mi çekiyor?

-Yahu kabız olmuş kabızzz.

-Haa anladım. Lavman yaptırıydınız.

-Yapmasına yopalım da alet edevat yok.

-Aaa bizde var dur getireyim. Bu arada Recai, Zekai ve Sezai(Anne ayrı kardeşlerim) bizim eve gitsinler oradaki tuvaleti kullansınlar.

Der demez benim biraderler ok gibi fırladılar komşunun tuvaletinde sıra kapmak için.Az sonra da komşu geldi sanırım lavman aletiyle. Babam kapıyı tıklattı.

-Oğlum bak ben şimdi içeriye bir hortum uzatacağım. Onu makatından içeri sok. Biz de dışarıdan sabunlu su gönderip senim çıkarmanı sağlayacağız.

-Olmaz baba.Ben öyle olur olmaz şeyleri şaapamam.

-Ulan eşşeoğlu eşek.Sen o tuvaletten çık. Bu lavmanı ağzından yapmazsam bana da Kamil demesinler.

Ben karın ağrısından geberiyorum ama şarkı-türküye devam...

” Ağlama benim babam, ağlama naçar babam Kara Gün geçer babam hey...Bir kapıyı kapayan, gene açar babam ...Ağlama benim babam hey”

Oturaktan dizlerim uyuştı ama çıkarmak ne mümkün.

“Mevlam bir çok dert vermiş, beraber derman vermiş, bu tükenmez derdime , neden ilaç vermemiş?
Diley diley diley leeeeyy”

Sen misin Allah'a isyan eden. Derdin çaresini hemen gönderdi.

Hani her hikayenin sonunda vardır ya “ Gökten üç elma düştü” Benim bu hikayenin sonunda da gökten kafama bir şey düştü. Ama elma filan değildi.

Oldukça eski bir bina olan evimizde fareler cirit atardı hep. Onların fındık cinslerine baya alışmıştık da tarla cinsleri ister istemez bizi de korkuturdu . Hatta eve aldığımız koskoca kedi bile burnuna bir tarla faresinin yaptığı saldırıdan sonra evi terk etmişti.

Velhasılı kalam ben tuvalette oturmuş kara bahtıma ve kem talihime isyanlar ederken işte bu tarla farelerinden biri yukarıdan paattt diye kafama düştü. Namussuz ben girdiğimden beri oradaymış. Tırmandığı su borusunun üzerinde daha fazla tutunamayarak tam tepemin odak noktasına iniş yapıverdi.

Gökten kafama düşen fare sayesinde korkudan benim kabızlık sorunu da anında halloldu. Ama maalesef tuvaletin içinde değil o vaziyette dışarı fırlamıştım ; dolayısıyla tuvalet kapısının dışında oldu ne olduysa.

Bu hikayede maalesef ne elma var ne de mürüvvet ile kerevet. Gökten düştü bir fare. O da Sami'nin kafasına.